

halve Aar, altsaa 6 Pund i Gennemsnit paa et Aar. Jeg fik saa Kontrabogen fra min Urtekræmmer her i København hjem. Vi har ført Hus her i et halvt Aar, men vi spiser ikke her saa mange Byggryn som ude i Bringstrup. Vi havde kun brugt $1\frac{1}{2}$ Pund pr. Individ, altsaa 3 Pund aarlig. Jeg nævner ikke dette for, at det skal bevise noget. Det gør et enkelt Eksempel jo ikke, men det giver dog en lille Anvisning paa, hvad der bruges omkring i Hjemmene. Det er meget muligt, at adskillige Hjem bruger mere, men der er sikkert adskillige, der bruger mindre. Man maa imidlertid tage Hensyn til, at vi paa Grund af Afspærringen ikke kan gøre Regning paa synderlig Indførsel af Ris og Sago; Forbruget af Byggryn vil vel derfor i det kommende Aar gaa betydeligt op. Lad os da gaa op til 15 Pund Byggryn pr. Individ, saa er vi i hvert Fald paa den rigtige Side. Da der er beregnet 37 Pund, vil vi altsaa uden Skade kunne foretage en betydelig Reduktion af det Kvantum Byg, der er beregnet til Gryn.

Med Hensyn til det Kvantum Havre, som Ministeren efter Lovforslaget skal have til Raadighed, foruden hvad der skal anvendes til Havregryn og til Heste, forekommer det mig, at en Beholdning paa 20,000 t ikke er nødvendig. Naar vi ikke skal skaffe synderlig megen Saasæd til Landmændene til Foraaret deraf, kan vi meget godt nedsætte dette Kvantum til det halve, altsaa til 10,000 t. Jeg kan derfor ikke se andet, end at en Nedsættelse af det Kvantum, de $4\frac{1}{2}$ Tønde, der foreslaas paalignet Landbrugerne, maa kunne foretages uden Skade. Det er selvfølgelig ikke min Opfattelse, at vi helt skal se bort fra de mange Oplysninger og til Dels værdifulde Oplysninger, som det videnskabelige Udvalg har tilvejebragt. Vi skal benytte disse Oplysninger, men vi skal benytte dem med nogen Varsomhed. Teori er godt og, videnskabelige Beregninger bør man ingenlunde ringeagte, men naar vi staar overfor Afgørelsen af saa vigtige, omfattende Sager, som det her drejer sig om, forekommer det mig, at det ogsaa er rigtigt at tage praktiske Hensyn, og jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at det vilde have været nok saa heldigt, om den højtærede Indenrigsminister havde taget noget mere Hensyn til det staaende Landbrugsudvalgs Indstilling og noget mindre Hensyn til det videnskabelige Udvalgs Indstilling. Imidlertid haaber jeg, at det ved nærmere Overvejelse

af Sagen og ved gensidig Imødekommen skal lykkes at opnaa en Forstaaelse derom; de alvorlige Forhold, vi lever under, kræver dette, og det forekommer mig, at en Strid om denne Sag omkring i Landet vilde være meget beklagelig og vilde kunne medføre uberegnelig Skade. At faa lagt Sagen saaledes til Rette, at de Foranstaltninger, som her skal træffes, og som det er nødvendigt at træffe, kan blive mødt med Velvilje og Forstaaelse af Befolkningen, er af overordentlig stor Betydning. Det er mit Haab, at det skal kunne lykkes, og jeg skal slutte med at sige, at mine Meningsfæller og jeg vil bidrage dertil efter bedste Erve.

Oluften: Det er jo de sørgelige Forhold ude i den store Verden, der bevirker, at det Lovforslag, som vi her har til Behandling, ligger paa Tingets Bord, dette Lovforslag, som betyder intet mindre end en fuldstændig Revolutionering af det danske Landbrug. Lad mig dog forudskikke den Bemærkning, at Lovforslaget ogsaa forekommer mit Parti at være fuldt ud nødvendigt, dikteret af Forholdenes Magt, og alle Partier paa Rigsdagen har jo været enige om at fremme Lovforslaget alene for at holde Hungerspøgelset borte fra vor Dør. Hungerspøgelset truer jo mange Steder ude omkring, og *det* skulde vi dog nødig se indenfor et udpræget Landbrugsland som Danmark. Men nu gælder det ikke alene om at sørge for Landets Forsyning med Brød, der er ogsaa mange andre Ting, man maa tage Hensyn til, og det kunde være, at der her er taget vel rigeligt Hensyn netop til Forsyningen med de Grovfoderemner, som Mennesket i høj Grad maa benytte, nemlig Brød, Grød, og hvad dertil hører. Der maa tages Hensyn til mange andre Forhold, hvad jeg senere skal komme tilbage til.

Det er altsaa en Kamp om Brødet, der forestaar. Ikke desto mindre glædede det mig, at det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne (Ole Hansen), tog mig Brødet ud af Munden, da han nævnedes det spinkle og upaalidelige Grundlag, som den her foreslaaede Ligning hviler paa. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem deri; kun er jeg ikke enig med ham i Konklusionen. Jeg skal tilbagekalde i ærede Medlemmers Erindring, hvorledes „Jordværdien“ er fremkommet, og hvorledes mit Parti stillede sig til Jordvurderingen, da den i sin Tid, i 1915, blev foreslaaet. Vor Ordfører talte imod den, og der blev ogsaa